

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38538

гр. София, 29.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 41 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА

като разгледа докладваното от МАРИЯ ЕМ. МАЛОСЕЛСКА Гражданско дело № 20221110171225 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от „Л. /с предишно наименование „П./, с която по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК срещу М. А. И., са предявени искове с правно основание чл. 535 ТЗ, вр. чл.485, ал.1 ТЗ за признаване за установено в отношенията между страните дължимостта на сумите по издадената на 31.05.2011 г. срещу длъжника заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 19724/2011 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав.

Ищецът твърди, че ответникът, в качеството си на управляващ и представляващ дружеството „А., е поел задължение по запис на заповед, издаден в гр. София на 25.07.2007 г. в полза на ищеца, за заплащане на сумата в размер на 18 404,48 евро, а ответникът в лично качество е авалирал записа на заповед. Плащането по последния било определено като дължимо на предявяване, като същият бил надлежно предявен за плащане на издателя „А., както и на авалистите чрез нотариална покана, която на ответника била връчена на 08.04.2011 г. от нотариус А. П., но плащания не постъпили. Въз основа на издадена заповед за незабавно изпълнение по ч.гр.д. № 19724/2011 г. по описа на СРС, I ГО, 41 състав, било образувано изпълнително дело № 20118520401221 по описа на ЧСИ Катилин Попов с рег. № 852 на КЧСИ и район на действие Софийски градски съд. Моли за постановяване на решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 6 379,62 евро, представляваща задължение по запис на заповед, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 11.05.2011 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноси.

Ответникът е подал отговор с твърдения за недопустимост и неоснователност на иска. Твърди, че не е ясно как е формирана претендираната с иска сума. Посочва, че „А. е било в договорни отношения с „П. /предишното наименование на ищеца/ относно 16 броя автомобили на лизинг, като лизинговият период е бил три години. Всички автомобили били върнати на лизинговото дружество, като до момента на връщане били изплатени 2/3 от лизинговите вноски. Някои от автомобилите били напълно изплатени, но служителите на лизинговото дружество разпределяли плащанията по неясен за ответника начин. Твърди, че един от автомобилите е бил откраднат, като не

било ясно какво застрахователно обезщетение е получено за откраднатия автомобил. Сочи, че ищецът е напълно удовлетворен, с оглед което и исковете са неоснователни. Оспорва да е бил уведомен за предявяването на запис на заповед, както и за воденето на изпълнителни дела, т.е. оспорва изискуемостта на процесното вземане по запис на заповед. Оспорва подписа, положен в запис на заповед да е негов. Въвежда възражение за изтекла погасителна давност.

На ответника следва да се укаже в срок до първото открито съдебно заседание да конкретизира възражението си, с което разкрива каузата, във връзка с която е издаден процесният запис на заповед, като посочи, във връзка с кой конкретен договор за лизинг твърди същият да е бил издаден – на коя дата, между кои страни същият е бил сключен, за ползване на кое лизингово имущество. При неизпълнение на тези указания на ответника следва да се укаже, че съдът ще приеме, че не е сезиран с конкретно възражение, подлежащо на разглеждане в иското производство.

По разпределението на доказателствената тежест:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на редовен от външна страна запис на заповед, по който се легитимира като поемател, че ответникът е авалист по същия, както и че записът е бил предявен за плащане, с оглед което и е настъпил падежът за заплащане на задължението по него.

В тежест на ответника е да докаже съществуването на твърдяното каузално правоотношение със соченото съдържание; връзката между запис на заповед и твърдяното каузално правоотношение; плащането на задължението по каузалното правоотношение, във връзка с което е бил издаден процесният запис на заповед.

В тежест на ответника с оглед направеното оспорване и в случай че ищецът ще се ползва от издадения запис на заповед е да установи, че положеният подпис в процесния запис на заповед за авалист не е негов, за което **ОТВЕТНИКЪТ не СОЧИ ДОКАЗАТЕЛСТВА.**

Представените от ищеца писмени доказателства са допустими и относими, поради което следва да бъдат приети.

Следва да бъде приобщено и заповедното производство, по което е издадена заповедта за изпълнение.

С оглед валидното оспорване от страна на ответника на автентичността на подписите, положени върху процесния запис на заповед, съдът приема, че следва на основание чл. 193, ал. 2 ГПК да предостави възможност на ищеца в срок до първото по делото съдебно заседание да заяви дали ще се ползва от оспорения документ.

Искането на ответника по чл. 190 ГПК е основателно и следва да бъде уважено, доколкото същото е относимо към обстоятелства, установяването на които е възложено в тежест на ответника, а с отговора се твърди проявена недобросъвестност от страна на ищеца – упражняване на правата по запис на заповед, въпреки получено удовлетворяване на кредиторския интерес по каузалното правоотношение. Следва обаче да се дадат указания на ответника да индивидуализира документите, които иска ищецът да бъде задължен да представи, като посочи относно договорите – номер, дата на сключване и предмет – за какво лизингово имущество те са били сключени, по отношение на банковите документи – за какъв период се иска да се представят банкови извлечения и по отношение на плащания, направени от кое лице и за погасяване на задълженията по кой договор; протоколите за предаване на автомобили – на коя дата същите са били подписани, между кои лица и за връщане на кои лизингови имущества, по отношение на застрахователните договори – кога и между кои лица същите са били

сключени и за осигуряване на застрахователно покритие за кое имущество.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, а страните да бъдат приканени към доброволно разрешаване на правния спор.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на правния спор, предмет на делото.

Разяснява на страните, че при постигане на съдебна спогодба дължимата държавна такса е в половин размер, а при своевременно постигане на споразумение за доброволно уреждане на спора ще спестят процесуални усилия и разноски.

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

УКАЗВА на ответника в срок до откритото съдебно заседание да конкретизира възражението си, с което разкрива каузата, във връзка с която твърди да е издаден процесният запис на заповед, като посочи, във връзка с кой конкретен договор за лизинг твърди същият да е бил издаден – на коя дата, между кои страни същият е бил сключен, за ползване на кое лизингово имущество. При неизпълнение на тези указания в срок съдът ще приеме, че не е сезиран с конкретно възражение, подлежащо на разглеждане в иското производство.

ОБЯВЯВА на страните проект за доклад съобразно обстоятелствената част на определението.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от ищеца с исковата молба документи.

УКАЗВА на ищеца и му предоставя възможност в срок до откритото съдебно заседание да **заяви изрично дали ще се ползва от оспорения от ответника с отговора на исковата молба документ - запис на заповед, издаден в гр. София на 25.07.2007 г.**

ОТЛАГА ПРОИЗНАСЯНЕТО по искането на ответника по чл. 190 ГПК за задължаване на ищеца да представи посочени в отговора без надлежна индивидуализация документи.

УКАЗВА на ответника в срок до откритото съдебно заседание да индивидуализира документите, които иска ищецът да бъде задължен да представи, като посочи относно договорите – номер, дата на сключване и предмет – за какво лизингово имущество те са били сключени, по отношение на банковите документи – за какъв период се иска да се представят банкови извлечения и по отношение на плащания, направени от кое лице и за погасяване на задълженията по кой договор;

протоколите за предаване на автомобили – на коя дата същите са били подписани, между кои лица и за връщане на кои лизингови имущества, по отношение на застрахователните договори – кога и между кои лица същите са били сключени и за осигуряване на застрахователно покритие за кое имущество.

НАСРОЧВА делото за разглеждането му в открито съдебно заседание на **07.12.2023 г. от 11:00 часа**, за когато да се призоват страните.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовките им за насроченото ОСЗ, на ищеца да се връчи препис от отговора на ИМ, подаден от ответника.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____